

# Књига пророка Јоила и Лаодикејска црква адвентиста седмог дана — број један

## *Испитивање садашње истине*

Jeff Pippenger

2025-12-02

„У Светом писму има извесних ствари које је тешко разумети и које, према Петровим речима, неуки и неутврђени изврћу на сопствену пропаст. Можда у овом животу нећемо бити у стању да објаснимо значење сваког одломка Светога писма; али нема ниједне битне тачке практичне истине која ће остати обавијена тајном. Када, по Божјем провиђењу, дође време да свет буде кушан истином за то време, умови ће, Његовим Духом, бити покренути да истражују Писма, чак и уз пост и молитву, све док се не испита карика за кариком и не сједине у савршен ланац. Свака чињеница која се непосредно тиче спасења душа биће учињена тако јасном да нико не мора да грешити да ходи у тами.“

„Док смо пратили низ пророчанства, откривена истина за наше време јасно је сагледана и објашњена. Одговорни смо за предности које уживамо и за светлост која обасјава нашу стазу. Они који су живели у прошлим нараштајима били су одговорни за светлост којој је било допуштено да их обасја. Њихови умови били су заокупљени различитим тачкама Светога писма које су их стављале на пробу. Али они нису разумели истине које ми разумемо. Нису били одговорни за светлост коју нису имали. Имали су Библију, као и ми; али време за откривање посебне истине у вези са завршним призорима историје ове земље јесте у последњим нараштајима који ће живети на земљи.“

„Posebne istine su bile prilagođene okolnostima naraštaja onako kako su postojali. Sadašnja istina, koja je ispit za ljude ovoga naraštaja, nije bila ispit za ljude davnih naraštaja. Da je svetlost koja sada obasjava nas u pogledu subote četvrtе zapovesti bila data naraštajima u prošlosti, Bog bi ih držao odgovornima za tu svetlost.“ Testimonies, tom 2, 692, 693.

## Ново и старо

„У сваком веку постоји ново развијање истине, порука Божја народу тога нараштаја. Старе истине су све суштинске; нова истина није независна од старе, него њено разоткривање. Само уколико се старе истине разумеју, можемо схватити нове. Када је Христос пожелео да Својим ученицима отвори истину о Својем васкрсењу, почео је „од Мојсија и свих пророка“ и „протумачио им у свим Писмима оно што се односило на Њега“. Лука 24:27. Али светлост која сија у свежем откривању истине јесте она која прославља старо. Онај који одбацује или занемарује ново, у ствари не поседује старо. За њега оно губи своју животворну силу и постаје тек беживотни облик.

„Има оних који тврде да верују и да поучавају истинама Старога завета, док одбацују Нови. Али, одбијајући да приме Христово учење, показују да не верују ономе што су

патријарси и пророци говорили. 'Да сте веровали Мојсију,' рекао је Христос, 'веровали бисте и Мени; јер је он писао о Мени.' Јован 5:46. Отуда нема никакве стварне силе ни у њиховом поучавању чак ни Старога завета.“

„Многи који тврде да верују и да проповедају јеванђеље налазе се у сличној заблуди. Они одбацују старозаветне списе, за које је Христос рекао: 'Они сведоче за мене.' Јован 5:39. Одбацујући Стари завет, они у суштини одбацују и Нови; јер су оба дела једне нераздвојне целине. Нико не може исправно излагати Божји закон без јеванђеља, нити јеванђеље без закона. Закон је јеванђеље отеловљено, а јеванђеље је закон разоткривен. Закон је корен, а јеванђеље мирисни цвет и плод који он носи.“

„Стари завет расветљава Нови, а Нови Стари. Сваки од њих је откривење славе Божје у Христу. Оба износе истине које ће озбиљном трагаоцу непрестано откривати нове дубине значења.“ Христове очигледне поуке, 128.

Садашња истина је, по дефиницији, „откривена истина“ за одређени временски период која се „јасно види и објашњава“. Нараштај који живи у време када се „садашња истина“ открива сматра се „одговорним“ да прихвати ту истину или да умре. Сједињене истине које сачињавају „садашњу испитну истину“ за „овај нараштај“ представљене су у „развијању посебних“ истина „у вези са завршним призорима историје ове земље“. Истина, и стога „садашња истина“, типолошки је представљена Новим заветом у односу на Стари завет. Истина се утврђује на основу два сведока и има почетак и крај, дословно и духовно, древно и савремено, алфу и омегу, прво и последње.

Милеритски темељ вести првог анђела јесте „старо“ у односу на поруку „садашње истине“ трећег анђела. Они који „одбацују Старо“, „у суштини одбацују Ново“, јер су обоје делови нераздвојне целине.

„Видела сам неопходност да весници, нарочито, бдију и сузбијају сваки фанатизам где год би видели да се појављује. Сатана надире са свих страна, и ако не будемо стражили на њега, и ако нам очи не буду отворене за његове замке и лукавства, и ако не будемо имали на себи свеоружје Божје, огњене стреле нечастивог погодиће нас. У Речи Божјој садржане су многе драгоцене истине, али стаду је сада потребна 'садашња истина'. Видела сам опасност да весници одступе од важних тачака садашње истине, да би се задржавали на темама које нису подобне да уједине стадо и посвете душу. Сатана ће овде искористити сваку могућу предност да нашкоди делу.“

„Али теме као што су Светилиште, у вези са 2300 дана, Божје заповести и вера Исусова, савршено су подобне да објасне прошлост адвентног покрета и покажу какав је наш садашњи положај, да утврде веру оних који сумњају и дају извесност славној будућности. Често ми је било показано да су то главне теме на којима весници треба да се задржавају.“ Early Writings, 63.

„Светилиште, у вези са 2300 дана, заповести Божје и вера Исусова“ јесу кључ за објашњење „прошлог адвентног покрета“ милерита и, чинећи то, за „савршено“ објашњење „какав је наш садашњи положај“. Они који „сумњају“ у „прошли адвентни покрет“, „сумњају“ у оно

што даје „извесност славној будућности“. Оно што даје извесност будућности јесте прошлост.

Књига пророка Јоила је порука садашње истине која испитује. Ово је потврђено вишеструким сведочанствима. Јоил је од Духа пророштва означен као „садашња истина“, који је, према Јовану у књизи Откривења, сведочанство Исусово.

Откривење Исуса Христа, које даде њему Бог, да покаже слугама својим шта ће ускоро бити; и показа га, пославши по анђелу својему слуги својему Јовану, који посведочи реч Божју и сведочанство Исуса Христа, и све што виде. Откривење 1:1, 2.

„Сведочанство“ Јована (о коме је он „посведочио“) било је приказано у три дела. Он је забележио „реч Божју“, „сведочанство Исуса Христа“ и „оно што је видео“. У прва два стиха Откривења, Јован представља онога коме је дат дар „духа пророштва“. Тај дар обухвата посебно откривење Божје Речи, а такође обухвата и посебна откривења пренета пророку кроз Христове речи; (било непосредно од Христа или преко његових анђеоских представника) а тај дар такође обухвата и истину представљену посредством снова и виђења. Дух пророштва јесте Христово сведочанство које се преноси пророку, и оно има исту власт као да је анђео или сам Христос изговорио те речи.

И падох пред ноге његове да му се поклоним. И рече ми: Пази, немој тога чинити: ја сам саслужитељ твој и браће твоје која имају сведочанство Исусово: Богу се поклони; јер је сведочанство Исусово дух пророштва. Откривење 19:10.

Гаврило указује на то да је он саслужитељ са Јованом и да му се не сме клањати. Гаврило такође указује на то да „браћа“ коју Јован представља „имају сведочанство Исусово“, које је „дух пророштва“. „Браћа“ коју Јован представља јесу сто четрдесет и четири хиљаде, и сва браћа имају „дух пророштва“.

„И уранише ујутру и пођоше у пустињу Текојску; и кад пођоше, стаде Јосафат и рече: Чујте ме, Јудо и ви становници Јерусалима; верујте у Господа Бога свога, и утврдићете се; верујте пророцима Његовим, и бићете срећни. 2. Дневника 20:20.“

„Верујте у Господа Бога својега, и утврдићете се; верујте пророцима његовим, и напредоваћете.“

„Исаија 8:20. ‘К закону и сведочанству; ако не говоре по овој речи, то је зато што у њима нема светлости.’ Овде су пред Божји народ стављена два текста: два услова за успех. Закон, који је изговорио сам Јехова, и дух пророштва, јесу два извора мудрости који треба да воде Његов народ у сваком искуству. Поновљени закони 4:6. ‘То је ваша мудрост и ваш разум пред очима народа, који ће рећи: Заиста је овај велики народ mudar и разуман народ.’“

„Закон Божји и Дух пророштва иду руку под руку да воде и саветују цркву, и кад год је црква то признавала послушношћу Његовом закону, дух пророштва био је послан да је води путем истине.

„Откривење 12:17. ‘И разгневи се аждаја на жену, и отиде да зарати с осталим семеном њезиним, које држи заповести Божје и има сведочанство Исуса Христа.’ Ово пророштво јасно показује да ће црква остатка признавати Бога у Његовом закону и да ће имати пророчки дар. Послушност Божјем закону и дух пророштва одувек су разликовали прави Божји народ, а испит се обично даје на садашњим испољавањима.“

„У време Јеремијино народ није имао никакве сумње у погледу поруке Мојсија, Илије или Јелисеја, али је доводио у питање и одбацивао поруку коју је Бог послао преко Јеремије, све док њена снага и моћ нису биле потрошене и више није било лека осим да их Бог одведе у ропство.

„Исто тако, у Христове дане народ је научио да је Јеремијина порука истинита, и уверили су себе да би, да су живели у дане својих отаца, прихватили његову поруку, али су у исто време одбацивали Христову поруку, о коме су писали сви пророци.“

„Како се у свету подигла вест трећег анђела, која треба да открије цркви закон Божји у свој његовој пуноћи и сили, тако је и пророчки дар одмах био обновљен. Овај дар је одиграо веома истакнуту улогу у развоју и даљем ширењу ове вести.

„Пошто су се појавиле разлике у мишљењу у погледу тумачења Светога писма и метода рада, које су биле такве природе да поколебају веру оних који верују у вест и доведу до неслоге у делу, дух пророштва је увек бацао светлост на насталу ситуацију. Он је увек доносио јединство мисли и склад деловања телу верника. У свакој кризи која се појавила у развоју вести и расту дела, они који су чврсто остали уз Божји закон и светлост Духа пророштва однели су победу, и дело је напредовало у њиховим рукама.“ Loma Linda Messages, 33, 34.

Књига пророка Јоила је у Духу пророштва непосредно означена као „садашња истина“, што је, према Јовану у књизи Откривења, сведочанство Исусово. Она је такође непосредно потврђена у самој Речи Божјој. И Библија и Дух пророштва непосредно примењују књигу пророка Јоила на последње дане.

„Сваки од древних пророка говорио је мање за своје време него за наше, тако да је њихово пророковање на снази за нас. ‘А све им се ово догађаше за пример, а написа се за поуку нама, којима последња времена дођоше.’ 1. Коринћанима 10:11. ‘Којима се откри да не себи самима, него нама службаху овим што вам је сада јављено преко оних који вам проповедаше јеванђеље Духом Светим посланим с неба; у што анђели желе завирити.’ 1. Петрова 1:12. ...”

„Библија је сабрала и повезала заједно своја блага за овај последњи нараштај. Сви велики догађаји и свечани призори старозаветне историје понављали су се, и понављају се, у цркви у овим последњим данима.“ Selected Messages, књ. 3, 338, 339.

Пророштво Јоилово је „на снази“ „над“ онима „на које су дошли свршетци света“. Израз „на снази“ једноставно наглашава да је „садашња истина“ увек испит, и они који не положе тај испит представљени су таквим библијским личностима као што је Јуда.

„Поука за поуком падала је на уши Јудине, а он их није слушао. Колико их данас иде његовим стопама. У светлости Божјег закона, себични људи виде своје зле карактере, али не спроводе потребну реформу, него прелазе из једног стања греха у друго.

„Христове поуке применљиве су на наше сопствено време и нараштај. Он је казао: ‘Али не молим само за ове, него и за оне који ме узверују кроз њихову реч.’ Исто сведочанство које је било упућено Јуди доноси се и нама у овим последњим данима. Исте поуке које он није успео да спроведе у своме животу долазе људима који слушају, а ипак доживљавају исти неуспех, јер не одлажу свој грех.“ Review and Herald, March 17, 1891.

Јован у целој књизи Откривења представља Божји народ последњих дана, а тиме што је био прогнан на Патмос, Јован представља оне који су прогоњени у кризи недељног закона. Он наводи зашто је био утамничен.

Ја Јован, који сам и ваш брат и заједничар у невољи, и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејаш на острву које се зове Патмос, за реч Божју и за сведочанство Исуса Христа. Откривење 1:9.

Јован је био прогоњен због Библије и Духа пророштва. Зашто се сто четрдесет и четири хиљаде прогоне због Духа пророштва? Прва истина коју пророк Јоило препознаје јесте отпадништво Цркве адвентиста седмог дана. Када је апостол Петар утврдио да је Педесетница испуњење књиге пророка Јоила, Петар је то учинио као одговор на то што су Јевреји нападали испољавање „језика“. Јевреји, који су тада представљали предлику адвентиста седмог дана у последњим данима, тврдили су да су Петар и они који су објављивали поруку „пијани“. Адвентисти седмог дана бориће се против поруке позног дажда, као што су то чинили Јевреји у Петрово време. Они то чине јер они који објављују „садашњу истину“, поруку позног дажда која испитује и ставља на пробу, имају „старе“ темељне истине, јер је нова истина увек заснована на старој истини. Јеремија је позвао Божји народ у време позног дажда да ходи старим стазама и да слушају глас трубе стражарева, али они то одбијају. Темељна порука „старе“ истине симболички је представљена „седам пута“ из двадесет шесте главе Левитске, која излаже заветни однос у оквирима суботе за земљу.

„Видела сам да ће номинална црква и номинални адвентисти, као Јуда, издати нас католицима да би задобили њихов утицај како би устали против истине. Свети ће тада бити незнатан народ, мало познат католицима; али ће цркве и номинални адвентисти који знају за нашу веру и наше обичаје (јер су нас мрзели због суботе, пошто је нису могли побити) издати свете и пријавити их католицима као оне који занемарују установе народа; то јест, да држе суботу, а занемарују недељу.

„Тада ће католици позвати протестанте да пођу напред и издају уредбу да сви који не буду светковали први дан седмице уместо седмога дана, буду погубљени. И католици, чији је број велик, стајаће уз протестанте. Католици ће дати своју силу лику звери. А протестанти ће чинити онако како је њихова мајка чинила пре њих, да уништи свете. Али пре него што њихова уредба донесе или уроди плодом, свети ће бити избављени

Гласом Божјим.“ Spalding and Magan, 1, 2.

Двапут сестра Вајт поистовећује „номиналну цркву“ и „номиналне адвентисте“, правећи при том разлику између те две „номиналне групе“ и „католика“. „Номинална црква“ и „номинални адвентисти“ „мрзели“ су оне које су представљали Петар и Јован „због суботе, јер је нису могли побити“. Номинална црква и католици не могу „побити“ истину о суботи седмога дана, а „номинални адвентисти“ не могу „побити“ „седам времена“ из двадесет шесте главе Левитске књиге, што је заповест о суботи земље. Номинална црква и католици не могу „побити“ чињеницу да је субота седмога дана „темељна“ библијска истина, а „номинални адвентисти“ не могу „побити“ чињеницу да су „седам времена“ из двадесет шесте главе Левитске књиге „темељна“ милеритска истина.

Јованово заточеништво на Патмосу представља сто четрдесет и четири хиљаде који држе и Библију и Дух пророштва, и који су нарочито прогоњени споља због суботе седмога дана, а прогоњени изнутра због суботе седме године за земљу. Из тог разлога, за Јованово сведочанство о томе зашто је био прогоњен у деветом стиху следи субота у десетом стиху и порука из прошлости („иза“) од „великога гласа“, као од „трубе“.

Ја Јован, који сам и брат ваш и заједничар у невољи и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејах на острву званом Патмос, ради речи Божје и ради сведочанства Исуса Христа. Бех у Духу у дан Господњи, и чух за собом глас велики, као трубу. Откривење 1:9, 10.

Јован представља оне који су на 9/11 чули трубни глас анђела из Откривења осамнаесте главе, који позива Божји народ да се врати Јеремијиним „старим стазама“. Тај велики глас био је и упозорење седме трубе, која је уједно и треће тешко.

Sestra Vajt je zapisala da je „Biblija sabrala i povezala zajedno svoja blaga za ovaj poslednji naraštaj.“ Knjiga proroka Joila jedno je od tih biblijskih „blaga“ koje predstavlja sadašnju istinu u „poslednjim danima“. U vreme Pedesetnice Petar je prepoznao da se tada ispunjavala upravo knjiga proroka Joila. Petar je, kao i Joilo, „manje govorio za“ vremenski period Pedesetnice nego za naše „vreme“. Vremenski period Pedesetnice bio je rani dažd za hrišćansku dispencijaciju. Pedesetnica označava početak hrišćanske dispencijacije, i time oslikava njen kraj. Kraj hrišćanske dispencijacije jeste vreme poznog dažda, predloženo Pedesetnicom. Petar je stoga simbol Božjeg naroda na kraju hrišćanske dispencijacije, koji prepoznaje ispunjenje izlivanja Svetoga Duha služeći se knjigom proroka Joila da to učini.

А Петар, ставши с једанаесторицом, подиже глас свој и рече им: Људи Јудејци, и сви који живе у Јерусалиму, нека вам је ово на знање, и чујте речи моје: Јер ови нису пијани, као што ви мислите, јер је тек трећи час дана. Него је ово оно што је казао пророк Јоил: И биће у последње дане, говори Бог, излићу од Духа свога на свако тело; и прорицаће синови ваши и кћери ваше, и младићи ваши виђења ће гледати, и старци ваши сне ће сањати; И на слуге своје и на слушкиње своје у те дане излићу од Духа свога; и прорицаће: И показаћу чудеса горе на небу и знаке доле на земљи: крв, и огањ, и пушење дима: Сунце ће се претворити у таму и месец у крв пре него дође велики и

знаменити дан Господњи: И биће да ће се сваки који призове име Господње спасти. Дела апостолска 2:14–21.

Да би неко био успешан проучавалац пророштва, неопходно је да има утврђено разумевање да је свршетак света приказан „правило на правило“ унутар историјског наратива Светога писма. Са овом истином повезано је и то да сами пророци представљају Божји народ у последњим данима. Јоило смешта своју књигу у последње дане, јер она објављује приближавање „дана Господњег“.

Затрубите у трубу на Сиону, и огласите узбуну на мојој светој гори; нека дрхте сви становници земље, јер долази дан Господњи, јер је близу. Јоил 2:1.

„Труба“ као симбол, поред осталих значења, представља поруку упозорења. Као симбол, труба може представљати временски период или одређени тренутак у времену, или и једно и друго — у зависности од контекста. Труба такође представља суд. Празник труба, десет дана пре Дана помирења, био је упозорење на приближавајући суд.

„Дан Господњи“ представља или одређени тренутак у времену или временски период, у зависности од контекста одломка у којем се употребљава израз „дан Господњи“. „Дан Господњи“ може бити симбол извршног суда представљеног као седам последњих зала, или може бити извршни суд на крају хиљадугодишњег миленијума. У сваком случају, труба указује на Божји извршни суд. „Дан Господњи“ стога може представљати тренутак у којем се Божја казна извршава или временски период током којег се Божје казне извршавају.

„Truba“, као и „дан Господњи“, може представљати и једну временску тачку и један временски период, што се види у историјским тачкама и периодима представљеним са седам труба у Откривењу осмој и деветој глави. „Дан Господњи“ који Јоил представља „трубом“ у коју треба затрубити — јесте и временска тачка и временски период који почиње када се завршио суд над мртвима, а отпочео суд над живима. Дана 11. септембра затрубљено је у трубу, чиме је означен долазак суда над живима као временске тачке, а такође је и 11. септембар означен као почетак периода суда над живима.

Зато и сада, говори Господ, обратите се к мени свим срцем својим, и постећи, и плачући, и тугујући. И раздерите срца своја, а не хаљине своје, и обратите се Господу Богу својему; јер је милостив и сажалјив, спор на гнев и обилан добротом, и каје се за зло. Ко зна неће ли се повратити и покајати, и оставити за собом благослов, принос и налив Господу Богу вашему? Затрубите трубом на Сиону, осветите пост, огласите свечани сабор. Јоило 2:12–15.

Ово је други пут да Јоило заповеда да се затруби у трубу. „Трубе“ у Јоилу представљају и упозорења на приближавајући извршни суд седам последњих зала, и постављене су у оквир лаодикејског позива на покајање и непосредног завршетка времена милости.

Вичи из свега гласа, не устежи се; подигни глас свој као трубу и објави народу мом преступ њихов, и дому Јаковљевом грехе њихове. Исаија 58:1.

Исаија, Јоило, Јован и Петар сви представљају сто четрдесет и четири хиљаде последњих дана, као и Јеремија, који указује када треба затрубити у трубу.

Овако говори Господ: Станите на путевима и погледајте, и распитајте се за старе стазе, где је добар пут, и идите њиме, и наћи ћете покој душама својим. Али они рекоше: Нећемо ићи њиме. И поставих над вама стражаре говорећи: Слушајте звук трубе. Али они рекоше: Нећемо слушати. Јеремија 6:16, 17.

Труба је затрубила у овим последњим данима на 11. септембар, и тада је позни дажд почео да пада на оне који су изабрали добри пут и ходили њиме. Тада је анђео из Осамнаестог поглавља Откривења сишао.

„Pozni dažd treba da padne na Božji narod. Moćni anđeo treba da siđe s neba, i sva zemlja treba da bude obasjana njegovom slavom.“ Review and Herald, 21. april 1891.

Када су велики небодери Њујорка били оборени 11. септембра, силни анђео је сишао и позни дажд је почео да пада.

„Да ли сада долази реч да сам објавила да Њујорк треба да буде збрисан плимним таласом? То никада нисам рекла. Рекла сам, док сам гледала велике зграде како се тамо подижу, спрат за спратом: ‘Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да силно потресе земљу! Тада ће се испунити речи из Откривења 18:1–3.’ Цело осамнаесто поглавље Откривења представља упозорење о ономе што долази на земљу. Али немам никакву посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што знам да ће једнога дана велике зграде тамо бити оборене окретањем и превртањем Божје силе. Из светлости која ми је дата, знам да је уништење у свету. Једна реч од Господа, један додир Његове моћне силе, и ове масивне грађевине пашће. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни замислити.” Review and Herald, July 5, 1906.

Дана 11. септембра позна киша почела је да ромиња као увод у своје потпуно изливање приликом недељног закона.

„Велико дело јеванђеља не треба да се заврши са мањим испољавањем силе Божје него што је обележило његов почетак. Пророштва која су се испунила у изливању раног дажда при отварању јеванђеља, треба поново да се испуне у позном дажду при његовом завршетку. Ово су ‘времена освежења’ на која је апостол Петар унапред указивао када је рекао: ‘Покајте се, дакле, и обратите се да се очистите од греха својих, да дођу времена освежења од лица Господњег, и да пошаље унапред одређенога вам Христа Исуса.’ Дела 3:19, 20.” Велика борба, 611, 612.

Савршено испуњење „времена освежења“ догађа се док сте живи, јер је опомена да се „покајете“, што је немогуће учинити ако сте мртви. „Времена освежења“ долазе онда када „греси“ живих душа још увек могу бити „избрисани“. „Времена освежења“ отпочела су 11. септембра, чиме се означава почетак суда над живима. Педесетница се понавља на завршетку јеванђеоског раздобља. Када су „времена освежења“ наступила, догађаји који су били предсказани Педесетницом почели су да се понављају.

„С искреном чежњом очекујем време када ће се догађаји дана Педесетнице поновити са још већом силом него том приликом. Јован каже: ‘И видех другога анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове.’ Тада ће, као и у време Педесетнице, људи чути истину како им се говори, сваки на своме језику.

„Бог може удахнути нови живот у сваку душу која искрено жели да Му служи, и може дотаћи усне живим угљеном са жртвеника, и учинити да постану речите у Његовој хвали. Хиљаде гласова биће прожете силом да објављују дивне истине Речи Божје. Муцави језик биће разрешен, а плашљиви ће бити оснажени да храбро сведоче за истину. Нека Господ помогне Своме народу да очисти храм душе од сваке нечистоте, и да одржава тако тесну заједницу с Њим да могу бити причасници познога дажда када се буде излио.“ Review and Herald, July 20, 1886.

Наставићемо у следећем чланку.

И анђео који говораше са мном дође опет и пробуди ме, као човека који се буди из сна свога, И рече ми: Шта видиш? А ја рекох: Погледао сам, и гле, свећњак сав од злата, с зделом на врху његовом, и његових седам жижака на њему, и седам цеви за седам жижака, који су на врху његовом; И две маслине крај њега, једна с десне стране зделе, а друга с леве стране њезине.

И одговорих и рекох анђелу који говораше са мном, говорећи: Шта је ово, господару мој? Тада ми анђео који говораше са мном одговори и рече: Не знаш ли шта је то? А ја рекох: Не, господару мој.

Тада одговори и рече ми, говорећи: Ово је реч Господња Зоровавељу: Не силом, нити снагом, него Духом мојим, вели Господ над војскама. Захарија 4:1–6.